

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 19 февруари 2021 г.
(OR. en)

12908/20

Междуинституционално досие:
2020/0148 (CNS)

FISC 209
ECOFIN 1024

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно:	ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА за изменение на Директива 2011/16/ЕС относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане
----------	--

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2021/... НА СЪВЕТА

от ...

**за изменение на Директива 2011/16/ЕС относно административното сътрудничество
в областта на данъчното облагане**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално членове 113 и 115 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент¹,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет²,

в съответствие със специална законодателна процедура,

¹ ОВ С ..., ..., стр.

² ОВ С ..., ..., стр.

като има предвид, че:

- (1) През последните години Директива 2011/16/ЕС на Съвета¹ беше изменяна няколко пъти с цел да бъдат съобразени новите инициативи на Съюза в областта на данъчната прозрачност. С тези промени се въведоха преди всичко задължения за предоставяне на информация и последващото ѝ предоставяне на другите държави членки във връзка с финансови сметки, предварителни трансгранични данъчни становища и предварителни споразумения за ценообразуване, отчети по държави и подлежащи на оповестяване трансгранични договорености. По този начин тези изменения разшириха обхвата на автоматичния обмен на информация. Данъчните органи на държавите членки сега разполагат с по-широк набор от инструменти за сътрудничество с оглед откриването и справянето с различни форми на данъчни измами, укриване на данъци и избягване на данъчното облагане.
- (2) През последните години Комисията следеше прилагането на Директива 2011/16/ЕС, а през 2019 г. направи оценка на директивата. Въпреки значителните подобрения в областта на автоматичния обмен на информация, продължава да съществува необходимост от усъвършенстване на разпоредбите, свързани с всички форми на обмен на информация и административно сътрудничество.

¹ Директива 2011/16/ЕС на Съвета от 15 февруари 2011 г. относно административното сътрудничество в областта на данъчното облагане и за отмяна на Директива 77/799/ЕИО (ОВ L 64, 11.3.2011 г., стр. 1).

- (3) Съгласно член 5 от Директива 2011/16/ЕС запитаният орган предоставя на запитвания орган информацията, с която разполага, или тази, която получава в резултат на административни разследвания, и която има предполагаема значимост за администриране и прилагане на националните закони на държавите членки относно данъците, попадащи в обхвата на посочената директива. За да се гарантира ефективността на обмена на информация и да се предотвратят необосновани откази на искания, както и да се осигури правна сигурност за данъчните администрации и за данъчнозадължените лица, международно приетият стандарт за предполагаема значимост следва да бъде ясно определен и кодифициран.
- (4) Понякога е необходимо разглеждането на искания за информация, касаеща групи от данъчнозадължени лица, които не могат да бъдат идентифицирани индивидуално, а предполагаемата значимост на исканата информация може да бъде определена само въз основа на общ набор от характеристики. Във връзка с това данъчните администрации следва да продължат да използват групови искания за информация съгласно ясна правна рамка.

- (5) Важно е информацията, свързана с доходи, получени от интелектуална собственост, да бъде обменяна между държавите членки, тъй като в тази сфера на икономиката е възможно прехвърляне на печалби поради лесно подвижните базови активи. Следователно авторските и лицензионните възнаграждения, определени в член 2, буква б) от Директива 2003/49/ЕО на Съвета¹ следва да бъдат включени в категориите доходи, за които се изисква автоматичен обмен на информация, за да се засили борбата срещу данъчните измами, укриването на данъци или избягването на данъчното облагане. Държавите членки следва да положат всички възможни и разумни усилия, за да включат данъчния идентификационен номер (ДИН) на местни лица, издаден от държавата членка, на която те са местни лица, при предоставянето на категориите доходи и капитал, за които се изисква задължителен автоматичен обмен на информация.
- (6) Цифровизацията на икономиката се разраства бързо през последните години. Това води до увеличаване на броя на сложните случаи, свързани с данъчни измами, укриването на данъци или избягване на данъчното облагане. Трансграничното измерение на предлагани услуги чрез използването на оператори на платформи създаде сложна среда, в която контролът върху изпълнението на данъчните правила и осигуряването на тяхното спазване могат да се окажат затруднени. Налице е неспазване на данъчното законодателство и стойността на недекларираните доходи е значителна. Данъчните администрации на държавите членки не разполагат с достатъчно информация, за да определят правилно и да контролират получените в съответната държава брутни доходи от търговски дейности, извършени с посредничеството на цифрови платформи. Това е особено сериозен проблем, когато доходът или данъчната основа преминават през цифрови платформи, установени в друга юрисдикция.

¹ Директива 2003/49/ЕО на Съвета от 3 юни 2003 г. относно общата система на данъчно облагане на плащания на лихви и роялти между свързани дружества от различни държави-членки (ОВ L 157, 26.6.2003 г., стр. 49).

- (7) Данъчните администрации често отправят искания за информация до оператори на платформи. Това причинява на операторите на платформи значителни административни разходи и разходи за спазване на изискванията. В същото време някои държави членки са наложили едностранно задължение за предоставяне на информация, което създава допълнителна административна тежест за операторите на платформи, тъй като те трябва да спазват много национални стандарти за предоставяне на информация. Затова е важно да се въведе стандартизирано изискване за предоставяне на информация, което да се прилага на целия вътрешен пазар.
- (8) Като се има предвид, че по-голяма част от доходите или данъчните основи на продавачите през цифрови платформи преминават през границите, предоставянето на информация, свързана с относимата дейност, би дало допълнителни положителни резултати, ако тази информация бъде предоставяна и на държавите членки, които имат право да облагат получените доходи с данъци. По-конкретно, автоматичният обмен на информация между данъчните органи е от решаващо значение за получаването на необходимата информация, която ще им даде възможност да определят правилно размера на дължимите подоходни данъци и данъка върху добавената стойност (ДДС).
- (9) За да се гарантира доброто функциониране на вътрешния пазар, правилата за предоставяне на информация следва да бъде едновременно ефективни и опростени. Като се отчитат трудностите при разкриването на данъчни събития, настъпващи в процеса на осъществяване на търговска дейност, която се улеснява от цифрови платформи, и предвид допълнителната административна тежест, която данъчните администрации ще понесат в такива случаи, е необходимо да се наложи задължение на операторите на платформи за предоставяне на информация. Операторите на платформи имат по-добра възможност да събират и проверяват необходимата информация за всички продавачи, които работят чрез и използват конкретна цифрова платформа.

- (10) Задължението за предоставяне на информация следва да обхваща както трансгранични дейности, така и дейности, които не са трансгранични, за да се гарантират ефективността на правилата за предоставяне на информация, доброто функциониране на вътрешния пазар, еднаквите условия на конкуренция и принципът за недопускане на дискриминация. Освен това прилагането на правилата за предоставяне на информация би намалило административната тежест за цифровите платформи.
- (11) Предвид широкото използване на цифрови платформи при осъществяването на търговски дейности както от физически лица, така и от образувания, е изключително важно да се гарантира, че задължението за предоставяне на информация се прилага независимо от правния статут на продавача. Въпреки това е необходимо да се предвиди изключение за държавните образувания, които не следва да бъдат обхванати от задължението за предоставяне на информация.
- (12) Предоставянето на информация за доходите, получени чрез такива дейности, следва да осигури на данъчните администрации пълната информация, необходима за правилното определяне на размера на дължимия подоходен данък.
- (13) От съображения за опростяване и ограничаване на разходите за спазване на изискванията би било разумно на операторите на платформи да се наложи изискване за предоставяне само в една държава членка на информация за доходите, които продавачите получават чрез използването на цифровата платформа.

- (14) Предвид характера и гъвкавостта на цифровите платформи задължението за предоставяне на информация следва да обхване и тези оператори на платформи, които извършват търговска дейност в Съюза, но не са местни лица за данъчни цели, нито са учредени или управлявани, или имащи място на стопанска дейност в държава членка (чуждестранни оператори на платформи). Това ще гарантира равнопоставеност между всички цифрови платформи и ще предотврати нелоялната конкуренция. За да се улесни постигането на тази цел, чуждестранните оператори на платформи следва да бъдат задължени да се регистрират и да предоставят информация само в една държава членка, за да могат да извършват дейност на вътрешния пазар. След отмяна на регистрацията на чуждестранен оператор на платформа държавите членки следва да гарантират, че при повторна регистрация в Съюза такъв оператор на чуждестранна платформа е длъжен да предостави на съответната държава членка подходящи гаранции, като например декларация или обезпечение.

- (15) Независимо от това е целесъобразно да се предвидят мерки, които биха намалили административната тежест за чуждестранни оператори на платформи и за данъчните органи на държавите членки в случаите, когато съществуват подходящи договорености, които гарантират обмена на еквивалентна информация между юрисдикция извън Съюза и държава членка. В тези случаи би било целесъобразно операторите на платформи, предоставили информация в юрисдикция извън Съюза, да бъдат освободени от задължението за предоставяне на информация в държава членка, доколкото получената от държавата членка информация се отнася до дейностите, попадащи в обхвата на настоящата директива, и е еквивалентна на изискваната информация съгласно правилата за предоставяне на информация по настоящата директива. С цел да се насърчи административното сътрудничество в тази област с юрисдикции извън Съюза и като се отчита нуждата от гъвкавост в преговорите по споразумения между държави членки и юрисдикции извън Съюза, настоящата директива следва да допуска квалифициран оператор на платформа от юрисдикция извън Съюза да предоставя еквивалентна информация за продавачи, за които се предоставя информация, само на данъчните органи на юрисдикция извън Съюза, която от своя страна ще изпрати тази информация на данъчните администрации на държавите членки. Когато е целесъобразно, този механизъм следва да бъде активиран, за да се избегнат ситуации, при които еквивалентна информация се предоставя и изпраща повече от веднъж.

- (16) С оглед на факта, че данъчните органи по света са изправени пред предизвикателства, свързани с нарастващите мащаби на икономиката на цифровите платформи, Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) разработи Модел на правила за предоставяне на информация от операторите на платформи по отношение на продавачите в споделената и „гиг“ икономиката („Модел на правила“). Като се имат предвид широкото разпространение на трансгранични дейности, осъществявани от цифрови платформи, и активните на тези платформи продавачи, с основание може да се очаква, че юрисдикциите извън Съюза ще имат достатъчно стимули да следват водещия пример на Съюза, като събират и извършват взаимен автоматичен обмен на информация за продавачите, за които се предоставя информация, в съответствие с Модела на правила. Въпреки че обхватът на Модела на правила не е идентичен на обхвата на настоящата директива по отношение на продавачите, за които трябва да се предоставя информация, и цифровите платформи, които трябва да предоставят информацията, се очаква Моделът на правила да предвижда предоставяне на еквивалентна информация за относимите дейности, попадащи в обхвата както на настоящата директива, така и на Модела на правила, като този обхват може да се разшири допълнително, за да включва и други относими дейности.

- (17) За да се гарантират еднакви условия за прилагането на настоящата директива, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета¹. По-конкретно, чрез актове за изпълнение Комисията следва да определи дали информацията, която трябва да бъде обменяна по силата на споразумение между компетентните органи на държава членка и юрисдикция извън Съюза, е еквивалентна на информацията, посочена в настоящата директива. Като се има предвид, че сключването на споразумения за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане с юрисдикции извън Съюза остава от компетентността на държавите членки, Комисията може да предприеме действия и по искане на държава членка. Без да се променя обхватът на настоящата директива и предвидените в нея условия, тази административна процедура следва да гарантира правна сигурност по отношение на съответствието между задълженията, произтичащи от настоящата директива, и евентуалните споразумения за обмен на информация, сключени от държавите членки с юрисдикции извън Съюза. За тази цел е необходимо установяването на еквивалентност да може да се направи и по искане на държава членка преди предвиденото сключване на такова споразумение. Когато обменът на такава информация се основава на многостранен инструмент, решението относно еквивалентност следва да се вземе по отношение на цялата приложима рамка, обхваната от този инструмент. Въпреки това следва да се запази възможност за вземане на решението относно еквивалентност, когато е целесъобразно, по отношение на двустранен инструмент или отношения за обмен с отделна юрисдикция извън Съюза.

¹ Регламент (ЕС) № 182/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. за установяване на общите правила и принципи относно реда и условията за контрол от страна на държавите членки върху упражняването на изпълнителните правомощия от страна на Комисията (ОВ L 55, 28.2.2011 г., стр. 13).

- (18) За целите на предотвратяването на данъчните измами, укриването на данъци и избягване на данъчното облагане е целесъобразно предоставянето на информация за търговска дейност да включва отдаване под наем на недвижимо имущество, лични услуги, продажби на стоки и отдаване под наем на всякакъв вид транспорт. Дейностите, извършвани от продавач, който действа като служител на оператор на платформа, не следва да попадат в обхвата на такова предоставяне на информация.
- (19) С цел да се намалят ненужните разходи за спазване на изискванията за продавачите, които се занимават с отдаване под наем на недвижимо имущество, като например хотелски вериги или туроператори, следва да има праг от определен брой наеми за всеки обявен недвижим имот, над който задължението за предоставяне на информация няма да се прилага. Въпреки това, за да се избегне рискът от заобикаляне на задълженията за предоставяне на информация от страна на посредници, които фигурират на цифровите платформи като един продавач, а същевременно управляват голям брой недвижими имоти, следва да се въведат подходящи защитни мерки.
- (20) Постигането на целта за предотвратяване на данъчните измами, укриването на данъци и избягване на данъчното облагане би могло да се обезпечи с налагане на изискване на операторите на платформи да предоставят информация на ранен етап за доходите, получени чрез цифрови платформи, преди данъчни органи на държавите членки да направят своето годишно установяване на размера на данъчните задължения. За да се улесни работата на данъчните органи на държавите членки, предоставената информация следва да се обменя в срок до един месец след предоставянето ѝ. С цел да се улесни автоматичният обмен на информация и да се подобри ефикасното използване на ресурсите, информацията следва да се обменя по електронен път посредством съществуващата обща комуникационна мрежа (CCN), разработена от Съюза.

- (21) Когато чуждестранни оператори на платформи предоставят на съответните данъчни органи на юрисдикции извън Съюза еквивалентна информация за продавачи, за които се предоставя информация, от данъчните органи на тези юрисдикции се очаква да обезпечат ефективното изпълнение на процедурите за комплексна проверка и на изискванията за предоставяне на информация. Когато обаче случаят не е такъв, чуждестранните оператори на платформи следва да бъдат задължени да се регистрират и да предоставят информация в Съюза, а държавите членки следва да налагат изпълнението на задълженията за регистрация, комплексна проверка и предоставяне на информация по отношение на такива чуждестранни оператори на платформи. Затова държавите членки следва да установят правила относно санкциите, приложими при нарушения на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, и да предприемат всички необходими мерки, за да гарантират прилагането им. Макар че изборът на санкции остава в правомощията на държавите членки, предвидените санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Като се има предвид, че цифровите платформи често имат широк географски обхват, е целесъобразно държавите членки да се стремят да действат координирано, когато целят да наложат спазване на изискванията за регистрация и предоставяне на информация, приложими за цифровите платформи, действащи от юрисдикции извън Съюза, включително чрез предотвратяване, като крайна мярка, на възможността цифровите платформи да функционира в рамките на Съюза. В рамките на своята компетентност Комисията следва да улеснява координацията на такива действия на държавите членки, като се имат предвид евентуалните бъдещи общи мерки по отношение на цифровите платформи, както и различните потенциални мерки, с които разполагат държавите членки.

- (22) Необходимо е да се усъвършенстват разпоредбите на Директива 2011/16/ЕС по отношение на присъствието на длъжностни лица от една държава членка на територията на друга държава членка и извършването на паралелни проверки от две или повече държави членки, за да се гарантира ефективното прилагане на тези разпоредби. Поради това отговорите на исканията за присъствие на длъжностни лица от друга държава членка следва да бъдат предоставени от компетентния орган на запитаната държава членка в определен срок. Когато длъжностни лица от една държава членка присъстват на територията на друга държава членка по време на административно разследване или участват в административно разследване чрез използване на електронни съобщителни средства, спрямо тях следва да се прилагат установените от запитаната държава членка процедурни правила, за да разпитват пряко лица и да проверяват архиви.
- (23) Държава членка, която възнамерява да извършва паралелна проверка, следва да бъде задължена да уведоми за намерението си другите засегнати държави членки. Поради съображения за ефективност и правна сигурност е целесъобразно да се предвиди, че компетентният орган на всяка засегната държава членка е длъжен да отговори в определен срок.

- (24) Многостранните проверки, извършени с подкрепата на програма „Фискалис 2020“, създадена с Регламент (ЕС) № 1286/2013 на Европейския парламент и на Съвета¹, показаха ползата от координираните проверки на едно или повече данъчнозадължени лица, които представляват общ или допълващ се интерес за компетентните органи на две или повече държави членки. Такива съвместни действия понастоящем се провеждат само въз основа на комбинираното прилагане на съществуващите разпоредби относно присъствието на длъжностни лица от една държава членка на територията на друга държава членка и относно паралелните проверки. В много случаи обаче тази практика показва, че са необходими допълнителни подобрения, за да се осигури правна сигурност.

¹ Регламент (ЕС) № 1286/2013 на Европейския съвет и на Съвета от 11 декември 2013 г. за създаване на програма за действие за подобряване на функционирането на системите за данъчно облагане в Европейския съюз за периода 2014—2020 г. („Фискалис 2020“) и за отмяна на Решение № 1482/2007/ЕО (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 25).

- (25) Във връзка с това е целесъобразно Директива 2011/16/ЕС да бъде допълнена с някои разпоредби, които изясняват допълнително рамката и основните принципи, които следва да се прилагат, когато компетентните органи на държавите членки решат да използват механизмите за съвместна ревизия. Съвместните ревизии следва да бъдат допълнителен инструмент за административно сътрудничество между държавите членки в областта на данъчното облагане, който ще допълни съществуващата рамка, предвиждаща възможност за присъствие на длъжностни лица от друга държава членка в административни служби, участие в административни разследвания и паралелни проверки. Съвместните ревизии ще се провеждат под формата на административни разследвания, извършвани съвместно от компетентните органи на две или повече държави членки, и ще бъдат свързани с едно или повече лица, които представляват общ или допълващ се интерес за компетентните органи на тези държави членки. Съвместните ревизии могат да изпълняват важна роля в приноса за по-доброто функциониране на вътрешния пазар. Съвместните ревизии следва да бъдат структурирани така, че да гарантират правна сигурност за данъчнозадължените лица чрез ясни процедурни правила, в това число мерки за ограничаване на риска от двойно данъчно облагане.

- (26) С цел да се гарантира правна сигурност, разпоредбите на Директива 2011/16/ЕС относно съвместните ревизии следва да съдържат и основните аспекти на допълнителните характеристики на този инструмент, като например определения срок за отговор на искане за съвместна ревизия, обхвата на правата и задълженията на длъжностните лица, участващи в съвместна ревизия, и процедурата, водеща до изготвянето на окончателен доклад от съвместна ревизия. Тези разпоредби относно съвместните ревизии не следва да се тълкуват като предопределящи каквито и да било процедури, които биха се осъществили в дадена държава членка в съответствие с нейното национално право като резултат от или като последващи действия във връзка със съвместната ревизия, например налагане или установяване на размера на данъчно задължение с решение на данъчните органи на държавите членки, свързаните процедури на обжалване или уреждане на спор или произтичащите от тези процедури средства за правна защита, достъпни за данъчнозадължените лица. За да се гарантира правна сигурност, окончателният доклад от съвместна ревизия следва да отразява констатациите, по които съответните компетентни органи са постигнали съгласие. Освен това участващите компетентни органи биха могли да се споразумеят окончателният доклад от съвместна ревизия да включва и въпроси, по които не е било постигнато съгласие. Констатациите от окончателния доклад от съвместна ревизия, по които е било постигнато взаимно съгласие, следва да бъдат взети предвид в съответните актове, издадени от компетентните органи на участващите държави членки след проведената съвместна ревизия.
- (27) За да се гарантира правна сигурност, е целесъобразно да се предвиди, че съвместните ревизии следва да се провеждат по предварително съгласуван и координиран начин и в съответствие със законите и процедурните изисквания на държавата членка, в която се извършват дейностите по съвместна ревизия. Тези изисквания могат да включват и задължение да се гарантира, че длъжностните лица на държава членка, участвали в съвместна ревизия в друга държава членка, при необходимост участват също в евентуални процедури по подаване на жалби, преразглеждане или обжалване в тази държава членка.

- (28) Когато длъжностните лица, участващи в съвместна ревизия, присъстват при дейности, извършвани в друга държава членка, техните права и задължения следва да се определят в съответствие със законите на държавата членка, в която се извършват дейностите по съвместната ревизия. Същевременно, при спазване на правото на държавата членка, в която се извършват дейностите по съвместната ревизия, длъжностните лица на друга държава членка не следва да упражняват правомощия, които биха надхвърлили обхвата на правомощията, предоставени им съгласно законите на собствената им държава членка.
- (29) Въпреки че целта на разпоредбите относно съвместните ревизии е да се предостави полезен инструмент за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане, нищо в настоящата директива не следва да се тълкува като противоречащо на установените правила за сътрудничество между държавите членки по съдебни въпроси.
- (30) Важно е по принцип информацията, която се предоставя по Директива 2011/16/ЕС, да се използва за установяването на размера на данъчните задължения, администрирането на и облагането с данъците, които са включени в материалния обхват на тази директива. Въпреки че досега това не е било недопустимо, неясната рамка породила известна несигурност във връзка с използването на информацията. Поради това и отчитайки значението, което ДДС има за функционирането на вътрешния пазар, е подходящо да се поясни, че предоставяната информация между държавите членки може да се използва и за установяването на размера на данъчните задължения, администрирането на и облагането с ДДС и други косвени данъци.

- (31) Държава членка, която предоставя информация на друга държава членка за данъчни цели, следва да разреши използването на тази информация за други цели, доколкото това е позволено от националното право на двете държави членки. Държава членка може да направи това или като разреши различното използване след задължително искане от другата държава членка, или като предостави на всички държави членки списък на разрешените други цели.
- (32) За да се съдейства на данъчните администрации, участващи в обмена на информация съгласно настоящата директива, държавите членки, подпомагани от Комисията, следва да изготвят практически договорености, включително, когато е подходящо, съвместно споразумение между администратори на лични данни, споразумение между обработващи лични данни и администратори на лични данни или образци на такива споразумения. Само лица, надлежно акредитирани от Органа за акредитиране по сигурността на Комисията, могат да имат достъп до информацията, предоставена съгласно Директива 2011/16/ЕС и изпратена по електронен път чрез CCN, и само доколкото това е необходимо за наблюдението, поддръжката и развитието на централния регистър за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане и на CCN. Комисията отговаря също за обезпечаването на сигурността на централния регистър за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане и на CCN.

- (33) За предотвратяването на нарушения на сигурността на данните и ограничаване на потенциалните вреди, е изключително важно да се подобри сигурността на всички данни, обменяни между компетентните органи на държавите членки в рамките на Директива 2011/16/ЕС. Поради тази причина е целесъобразно посочената директива да бъде допълнена с правила относно процедурата, която трябва да се следва от държавите членки и Комисията в случай на нарушение на сигурността на данните в държава членка, както и в случаи на нарушение в рамките на CCN. Като се има предвид чувствителният характер на данните, които могат да станат обект на нарушение на сигурността на данните, би било подходящо да се предвидят мерки като искане за спиране на обмена на информация с държавата(ите) членка(и), в която(които) е възникнало нарушението на сигурността на данните, или спиране на достъпа до CCN на една или повече държави членки до отстраняване на нарушението на сигурността на данните. Предвид техническото естество на процесите, свързани с обмена на данни, държавите членки, подпомагани от Комисията, следва да постигнат съгласие по практическите договорености, необходими за прилагането на процедурите, които да се следват в случай на нарушаване на сигурността на данните, и по мерките, които да се вземат за предотвратяване на такива нарушения в бъдеще.
- (34) За да се гарантират еднакви условия за изпълнение на Директива 2011/16/ЕС, и по-специално за автоматичния обмен на информация между компетентните органи, на Комисията следва да бъдат предоставени изпълнителни правомощия за приемане на стандартен формуляр с ограничен брой компоненти, в т.ч. за езиковия режим. Тези правомощия следва да бъдат упражнявани в съответствие с Регламент (ЕС) № 182/2011.

- (35) В съответствие с член 42 от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета¹ бяха проведени консултации с Европейския надзорен орган по защита на данните.
- (36) Всяко обработване на лични данни, което се извършва в рамките на Директива 2011/16/ЕС, следва да продължи да отговаря на регламенти (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета² и Регламент (ЕС) 2018/1725. Обработването на данни, предвидено в Директива 2011/16/ЕС, е предназначено да обслужва единствено широкия обществен интерес, по-специално в областта на данъчното облагане, и да служи за целите на борбата с данъчните измами, укриването на данъци и избягване на данъчното облагане, за гарантиране на данъчните приходи и насърчаване на справедливо данъчно облагане, които укрепват възможностите за социално, политическо и икономическо приобщаване в държавите членки. Поради това в Директива 2011/16/ЕС позоваванията на приложимото законодателство на Съюза в областта на защитата на данните следва да бъдат актуализирани и да обхванат и правилата, въведени с настоящата директива. Това е важно по-специално с цел да се гарантира правна сигурност за администраторите на лични данни и обработващите лични данни по смисъла на регламенти (ЕС) 2016/679 и (ЕС) 2018/1725, като същевременно се гарантира защитата на правата на субектите на данни.

¹ Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

² Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

- (37) С настоящата директива се зачитат основните права и се спазват принципите, признати по-специално в Хартата на основните права на Европейския съюз. По-конкретно, целта на настоящата директива е да се гарантира пълно зачитане на правото на защита на личните данни и свободата на стопанска инициатива.
- (38) Доколкото целта на настоящата директива, а именно ефикасно административно сътрудничество между държавите членки при условия, съвместими с доброто функциониране на вътрешния пазар, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, тъй като целта на настоящата директива за подобряване на сътрудничеството между данъчните администрации изисква единни правила, които да са ефективни в трансгранични случаи, а може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. Съгласно принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (39) Поради това Директива 2011/16/ЕС следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2011/16/ЕС се изменя, както следва:

1) Член 3 се изменя, както следва:

а) в точка 9, първа алинея, буква а) се заменя със следното:

„а) за целите на член 8, параграф 1 и членове 8а – 8ав — системно предоставяне на друга държава членка на предварително определена информация, без предварително отправено искане, на предварително определени редовни интервали от време. За целите на член 8, параграф 1 използването на понятието „налична информация“ се отнася за информация в данъчните регистри на предоставящата я държава членка, която е достъпна в съответствие с процедурите за събиране и обработване на информация в тази държава членка;“

б) в точка 9, първа алинея, буква в) се заменя със следното:

„в) за целите на разпоредбите на настоящата директива, различни от разпоредбите на член 8, параграфи 1 и 3а и на членове 8а – 8ав – системно предоставяне на предварително определена информация в съответствие с букви а) и б) от първата алинея на настоящата точка.“

- в) в точка 9, втората алинея се заменя със следното:

„В контекста на член 8, параграфи 3а и 7а, член 21, параграф 2 и приложение IV, понятията, оградени с кавички, имат същото значение като в съответните определения, установени в приложение I. В контекста на член 25 параграфи 3 и 4 понятията, оградени с кавички, имат същото значение като в съответните определения, установени в приложение I или V. В контекста на член 8аа и приложение III понятията, оградени с кавички, имат същото значение като в съответните определения, установени в приложение III. В контекста на член 8ав и приложение V понятията, оградени с кавички, имат същото значение като в съответните определения, установени в приложение V.“

- г) добавят се следните точки:

„26. „съвместна ревизия“ означава административно разследване, което се извършва съвместно от компетентните органи на две или повече държави членки и което е свързано с едно или повече лица, които представляват общ или допълващ се интерес за компетентните органи на тези държави членки;

27. „нарушение на сигурността на данните“ означава нарушение на сигурността, водещо до унищожаване, загуба, промяна или всеки друг инцидент, свързан с неподходящ или неразрешен достъп, разкриване или използване на информация, включително, но не само, на лични данни, които се предават, съхраняват или обработват по друг начин, в резултат на умишлени незаконни действия, небрежност или случайни събития. Нарушаването на сигурността на данните може да се отнася до поверителността, наличността и целостта на данните.“

2) Вмъква се следният член:

„Член 5а

Предполагаема значимост

1. За целите на искане по член 5 исканата информация е предполагаемо значима, когато в момента на отправяне на искането запитващият орган смята, че в съответствие с националното му право има голяма вероятност исканата информация да е от значение по отношение на данъчните задължения на едно или повече данъчнозадължени лица, идентифицирани по име или по друг начин, и да е обоснована за целите на разследването.
2. С цел да покаже предполагаемата значимост на исканата информация запитващият орган предоставя на запитания орган най-малко следната информация:
 - а) данъчната цел, за която се търси информацията; и
 - б) уточняване на информацията, необходима за администрирането или прилагането на неговото националното право.

3. Когато искане, посочено в член 5, се отнася за група данъчнозадължени лица, които не могат да бъдат идентифицирани индивидуално, запитващият орган предоставя най-малко следната информация на запитания орган:

- а) подробно описание на групата;
- б) обяснение на приложимото право и на фактите, въз основа на които има основание да се счита, че данъчнозадължените лица в групата не са спазили приложимото право;
- в) обяснение как исканата информация би спомогнала да се определи спазването на задълженията от страна на данъчнозадължените лица в групата; и
- г) където е приложимо, факти и обстоятелства, свързани с участието на трета страна, която е допринесла активно за предполагаемото неспазване на приложимото право от страна на данъчнозадължените лица в групата.“;

3) В член 6, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Искането по член 5 може да съдържа мотивирано искане за административно разследване. Ако запитаният орган прецени, че не е необходимо административно разследване, той незабавно уведомява запитващия орган за причините.“

4) В член 7, параграф 1 се заменя със следното:

„1. Запитаният орган предоставя информацията по член 5 във възможно най-кратък срок, но не по-късно от три месеца след датата на получаване на искането. Когато обаче запитаният орган не е в състояние да отговори на искането в определения срок, той уведомява запитващия орган незабавно и във всеки случай в рамките на три месеца от получаване на искането, относно причините за невъзможността му да спази срока и относно срока, в който смята, че би могъл да отговори. Срокът не може да надвишава шест месеца от датата на получаване на искането.

В случаите обаче, когато запитаният орган вече разполага с посочената информация, информацията се предава в рамките на два месеца от горепосочената дата.“

5) В член 7, параграф 5 се заличава.

6) Член 8 се изменя, както следва:

а) Параграфи 1 и 2 се заменят със следното:

„1. Компетентният орган на всяка държава членка чрез автоматичен обмен съобщава на компетентния орган на всяка друга държава членка цялата налична информация, с която разполага, относно местни лица в съответната друга държава членка, по отношение на следните конкретни категории доходи и капитал, които следва да се тълкуват съгласно националното законодателство на държавата членка, предоставяща информацията:

- а) доходи от трудови правоотношения;
- б) директорски възнаграждения;
- в) животозастрахователни продукти, които не попадат в обхвата на други правни инструменти на Съюза относно обмена на информация и други подобни мерки;
- г) пенсии;
- д) собственост и доходи от недвижимо имущество;
- е) авторски и лицензионни възнаграждения.

За данъчни периоди, започващи на или след 1 януари 2024 г., държавите членки се стараят да включат данъчния идентификационен номер (ДИН) на местни лица, издаден от държавата членка, на която те са местни лица, при предоставянето на посочената в първата алинея информация.

Държавите членки информират ежегодно Комисията за най-малко две категории доходи и капитал, изброени в първата алинея, във връзка с които предоставят информация относно местни лица на друга държава членка.

2. До 1 януари 2024 г. държавите членки информират Комисията за най-малко четири категории, изброени в параграф 1, алинея първа, по отношение на които компетентният орган на всяка държава членка предоставя чрез автоматичен обмен на компетентния орган на всяка друга държава членка информация относно местни лица на въпросната друга държава членка. Тази информация засяга данъчните периоди, започващи на или след 1 януари 2025 г.“.

б) втора алинея на параграф 3 се заличава;

7) Член 8а се изменя, както следва:

а) в параграф 5, буква а) се заменя със следното:

„а) по отношение на информацията, която се обменя съгласно параграф 1 — незабавно след издаване, изменение или подновяване на предварителните трансгранични данъчни становища или на предварителните споразумения за ценообразуване и най-късно до три месеца след края на полугодията на календарната година, през която предварителните трансгранични данъчни становища или предварителните споразумения за ценообразуване са издадени, изменени или подновени;“

б) в параграф 6, буква б) се заменя със следното:

„б) обобщение на предварителното трансгранично данъчно становище или предварителното споразумение за ценообразуване, включително описание на съответната стопанска дейност или на сделките или поредицата от сделки, и всяка друга информация, която може да помогне на компетентния орган да оцени потенциалния данъчен риск, без това да води до разкриването на търговска, промишлена или служебна тайна или на търговски процес, или на информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред.“

8) Вмъква се следният член:

„Член 8ав

*Обхват и условия на задължителния автоматичен обмен на информация,
предоставяна от оператори на платформи*

1. Всяка държава членка предприема необходимите мерки, за да изиска от „предоставящите информация оператори на платформи“ да извършват процедурите за комплексна проверка и да изпълняват изискванията за предоставяне на информация, предвидени в раздели II и III от приложение V. Всяка държава членка също така гарантира ефективното прилагане и спазване на тези мерки в съответствие с раздел IV от приложение V.
2. В съответствие с приложимите изисквания за процедурите за комплексна проверка и предоставяне на информация, съдържащи се в раздели II и III от приложение V, в срока по параграф 3 компетентният орган на държава членка, в която е извършено предоставяне на информация в съответствие с параграф 1, съобщава чрез автоматичен обмен на компетентния орган на държавата членка, на която „продавачът, за когото се предоставя информация“, е местно лице, както е определено съгласно раздел II, параграф Г от приложение V, а когато „продавачът, за когото се предоставя информация“, осъществява услуги по отдаване под наем на недвижимо имущество - при всички случаи на компетентния орган на държавата членка, в която се намира недвижимият имот - следната информация относно всеки „продавач, за когото се предоставя информация“:

- а) име, седалище и адрес на управление, ДИН и, където е приложимо, индивидуален идентификационен номер, определен съгласно параграф 4, алинея първа, на „предоставящия информация оператор на платформа“, както и търговско(и) наименование(я) на „платформата(ите)“, за които този оператор на платформа предоставя информация;
- б) собственото и фамилното име на „продавача, за когото се предоставя информация“, когато е физическо лице, и наименованието на „продавача, за когото се предоставя информация“, когато е образувание;
- в) основен адрес;
- г) всеки ДИН на „продавача, за когото се предоставя информация“, включително съответната държава членка на издаване, или при липса на ДИН, мястото на раждане на „продавача, за когото се предоставя информация“, когато е физическо лице;
- д) номер, съгласно търговския регистър, на „продавача, за когото се предоставя информация“, когато е образувание;
- е) идентификационния номер по ДДС на „продавача, за когото се предоставя информация“, ако има такъв;
- ж) датата на раждане на „продавача, за когото се предоставя информация“, когато е физическо лице;
- з) „идентификатора на финансовата сметка“, по която се плаща или кредитира „възнаграждението“, ако „предоставящият информация оператор на платформа“ разполага с такъв и компетентният орган на държавата членка, на която „продавачът, за когото се предоставя информация“, е местно лице по смисъла на раздел II, параграф Г от приложение V, не е уведомил компетентните органи на всички останали държави членки, че не възнамерява да използва „идентификатора на финансовата сметка“ за тази цел;

- и) ако е различно от името на „продавача, за когото се предоставя информация“, в допълнение към „идентификатора на финансовата сметка“ – името на титуляря на финансовата сметка, по която е платено или кредитирано „възнаграждението“, ако „предоставящият информация оператор на платформа“ разполага с него, както и всяка друга информация за финансова идентификация, с която „предоставящият информация оператор на платформа“ разполага по отношение на този титуляр на сметка;
- й) всяка държава членка, на която „продавача, за когото се предоставя информация“, е местно лице, както е определено съгласно раздел II, параграф Г от приложение V;
- к) общото „възнаграждение“, платено или кредитирано през всяко тримесечие на „периода, за който се предоставя информация“, и броя на „относимите дейности“, във връзка с които то е платено или кредитирано;
- л) всички такси, комисиони или данъци, удържани или начислени от „предоставящата информация платформа“ през всяко тримесечие на „периода, за който се предоставя информация“:

Когато „продавачът, за когото се предоставя информация“, осъществява услуги по отдаване под наем на недвижимо имущество, се съобщава следната допълнителна информация:

- а) адреса на всеки „обявен недвижим имот“, определен в съответствие с процедурите, предвидени в раздел II, параграф Д от приложение V, и съответния кадастрален идентификатор или неговия еквивалент съгласно националното право на държавата членка, в която имотът се намира, когато има такъв;

- б) общото „възнаграждение“, платено или кредитирано през всяко тримесечие на „периода, за който се предоставя информация“, и броя на „относимите дейности“ във връзка с всеки „обявен недвижим имот“;
 - в) когато е известен – броя на дните, в които всеки „обявен недвижим имот“ е бил отдаден под наем по време на „периода, за който се предоставя информация“, както и вида на всеки „обявен недвижим имот“.
3. Предоставянето на информация в съответствие с параграф 2 от настоящия член се извършва чрез използване на стандартния компютризиран формат, посочен в член 20, параграф 4, в срок до два месеца след края на „периода, за който се предоставя информация“ и за който се отнасят изискванията за предоставяне на информация, приложими относно „предоставящия информация оператор на платформа“. Първата информация се предоставя за „периодите, за които се предоставя информация“, започващи от 1 януари 2023 г.
4. С цел спазване на изискванията за предоставяне на информация съгласно параграф 1 от настоящия член, всяка държава членка установява необходимите правила, с които от всеки „предоставящ информация оператор на платформа“ по смисъла на раздел I, параграф А, точка 4, буква б) от приложение V се изисква да се регистрира в рамките на Съюза. Компетентният орган на държавата членка по регистрацията определя индивидуален идентификационен номер на „предоставящия информация оператор на платформа“.

Държавите членки определят правила, съгласно които „предоставящ информация оператор на платформа“ може да избере да се регистрира при компетентния орган на една-единствена държава членка в съответствие с правилата, определени в раздел IV, параграф Е от приложение V. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да въведат изискване всеки „предоставящ информация оператор на платформа“ по смисъла на раздел I, параграф А, точка 4, буква б) от приложение V, чиято регистрация е била отменена в съответствие с раздел IV, параграф Е, точка 7 от приложение V, да може да се регистрира отново единствено при условие, че предостави на органите на засегнатата държава членка подходящи гаранции по отношение на ангажимента си да спазва изискванията за предоставяне на информация в рамките на Съюза, включително всякакви неизпълнени от него изисквания за предоставяне на информация.

Комисията чрез актове за изпълнение определя практическите условия, необходими за регистрацията и идентификацията на „предоставящите информация оператори на платформи“. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2.

5. Когато „оператор на платформа“ се счита за „изключен оператор на платформа“, компетентният орган на държавата членка, в която е предоставено доказателството в съответствие с раздел I, параграф А, точка 3 от приложение V, уведомява съответно компетентните органи на всички други държави членки, включително за всички последващи промени.

6. До 31 декември 2022 г. Комисията създава централен регистър, в който се записва информацията, за която се изпраща уведомление съгласно параграф 5 от настоящия член и която се предоставя в съответствие с раздел IV, параграф Е, точка 2 от приложение V. Този централен регистър е на разположение на компетентните органи на всички държави членки.
7. Комисията чрез актове за изпълнение, след получаване на мотивирано искане от държава членка или по своя собствена инициатива, определя дали информацията, за която се изисква автоматичен обмен съгласно споразумение между компетентните органи на съответната държава членка и юрисдикция извън ЕС, е еквивалентна — по смисъла на раздел I, параграф А, точка 7 от приложение V – на информацията, посочена в раздел III, параграф Б от приложение V. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата, посочена в член 26, параграф 2.

Държава членка, изискваща мярката, посочена в първата алинея, изпраща мотивирано искане до Комисията.

Ако Комисията сметне, че не разполага с цялата информация, необходима с оглед разглеждане на искането, тя се свързва със съответната държава членка в срок от два месеца от получаването на искането и посочва каква допълнителна информация ѝ е необходима. След като Комисията получи цялата информация, която счита за необходима, тя уведомява за това запитващата държава членка в срок от един месец и предава нужната информация на Комитета, посочен в член 26, параграф 2.

Когато действа по собствена инициатива, Комисията приема акт за изпълнение съгласно посоченото в първата алинея единствено след като държава членка е сключила споразумение между компетентните органи с юрисдикция извън ЕС, изискващо автоматичен обмен на информация за продавачите, чиито приходи произтичат от дейности, извършвани чрез посредничеството на „платформи“.

Когато определя дали информацията е еквивалентна по смисъла на първата алинея по отношение на дадена „относима дейност“, Комисията отчита надлежно до каква степен режимът, на който се основава тази информация, съответства на посочения в приложение V, по-специално по отношение на:

- i) определенията за „предоставящ информация оператор на платформа“, за „продавач, за когото се предоставя информация“, и за „относима дейност“;
- ii) процедурите, приложими за идентифициране на „продавачите, за които се предоставя информация“;
- iii) изискванията за предоставяне на информация; и
- iv) правилата и административните процедури, които юрисдикциите извън Съюза трябва да са въвели, за да гарантират ефективното прилагане и спазване на определените в този режим процедури за комплексна проверка и изискванията за предоставяне на информация.

Същата процедура се прилага, за да се определи, че информацията вече не е еквивалентна.“.

9) Член 8б се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Държавите членки предоставят ежегодно на Комисията статистически данни за обема на автоматичния обмен по член 8, параграф 1 и параграф 3а, член 8аа и член 8ав, както и информация за административните и други видове разходи и ползи, свързани с извършения обмен, както и за всякакви потенциални изменения, както за данъчните администрации, така и за трети страни.“

б) параграф 2 се заличава.

10) Член 11 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. С цел обмен на информацията по член 1, параграф 1 компетентният орган на държава членка може да поиска от компетентния орган на друга държава членка длъжностни лица, упълномощени от първия посочен орган, и в съответствие с процедурните механизми, приети от втория посочен орган:

а) да присъстват в службите, в които административните органи на запитаната държава членка изпълняват своите задължения;

- б) да присъстват по време на административни разследвания, извършвани на територията на запитаната държава членка;
- в) да участват в административните разследвания, извършвани от запитаната държава членка, посредством електронни съобщителни средства, ако е подходящо;

Запитаният орган отговаря на искане в съответствие с първата алинея в срок от 60 дни от получаването на искането, за да потвърди съгласието си или да съобщи своя мотивиран отказ на запитващия орган.

Когато исканата информация се съдържа в документи, до които длъжностните лица на запитания орган имат достъп, на длъжностните лица на запитващия орган се предоставят копия на тези документи.“.

- б) в параграф 2, първата алинея се заменя със следното:

„Когато длъжностни лица на запитващия орган присъстват по време на административни разследвания или участват в административните разследвания посредством електронни съобщителни средства, те могат да разпитват лица и да проверяват архиви при спазване на процедурните правила, установени от запитаната държава членка.“

11) В член 12, параграф 3 се заменя със следното:

„3. Компетентният орган на всяка заинтересована държава членка решава дали да участва в паралелните проверки. Той потвърждава съгласието си или съобщава мотивирания си отказ на органа, предложил паралелната проверка, в срок от 60 дни от получаването на предложението.“

12) Вмъква се следният раздел:

„РАЗДЕЛ IIА

СЪВМЕСТНИ РЕВИЗИИ

Член 12а

Съвместни ревизии

1 Компетентният орган на една или повече държави членки може да поиска от компетентния орган на друга държава членка (или други държави членки) да извършат съвместна ревизия. Запитаните компетентни органи отговарят на искането за съвместна ревизия в срок от 60 дни от получаване на искането. Запитаните компетентни органи могат мотивирано да отхвърлят искане за съвместна ревизия от компетентния орган на държава членка.

2. Съвместните ревизии се провеждат по предварително съгласуван и координиран начин, в т.ч. езикови договорености, от компетентните органи на запитващата и запитаната държави членки, в съответствие със законите и процедурните изисквания на държавата членка, в която се извършват дейностите по съвместната ревизия. Във всяка държава членка, в която се извършват дейности по съвместна ревизия, компетентният орган на тази държава членка определя представител, отговорен за ръководенето и координирането на съвместната ревизия в тази държава членка.

Когато длъжностните лица на държавите членки, участващи в съвместна ревизия, присъстват при дейности, извършвани в друга държава членка, техните права и задължения се определят в съответствие със законите на държавата членка, в която се извършват дейностите по съвместната ревизия.

При спазване на правото на държавата членка, в която се извършват дейностите по съвместната ревизия, длъжностните лица на друга държава членка не могат да упражняват правомощия, които биха надхвърлили обхвата на правомощията, предоставени им съгласно законите на собствената им държава членка.

3. Без да се засяга параграф 2, държава членка, в която се извършват дейностите по съвместната ревизия, предприема необходимите мерки с оглед:
- а) да се разреши на длъжностните лица на други държави членки, които участват в дейностите по съвместната ревизия, да разпитват лица и да проверяват архиви заедно с длъжностните лица на държавата членка, в която се извършват дейностите по съвместната ревизия, при спазване на процедурните правила, установени от държавата членка, в която се извършват тези дейности;
 - б) да се гарантира, че доказателствата, събрани по време на дейностите по съвместната ревизия, могат да бъдат оценени, включително по отношение на допустимостта, при същите правни условия, както при ревизия, извършена в тази държава членка, в която участват само длъжностните лица на тази държава членка, включително в хода на евентуални процедури по подаване на жалби, преразглеждане или обжалване; и
 - в) да се гарантира, че лицето(ата), което(които) подлежи(ат) на съвместна ревизия или е(са) засегнато(и) от нея, има(т) еднакви права и задължения, както при ревизия, в която участват само длъжностните лица на тази държава членка, включително в хода на евентуални процедури по подаване на жалби, преразглеждане или обжалване.

4. Когато компетентни органи на две или повече държави членки извършват съвместна ревизия, те се опитват да постигат съгласие по фактите и обстоятелствата, които имат отношение към съвместната ревизия, и се опитват да постигнат съгласие по въпроса за данъчния статут на ревизираното(ите) лице(а) въз основа на резултатите от съвместната ревизия. Констатациите от съвместната ревизия се представят в окончателен доклад. Въпросите, по които компетентните органи постигнат съгласие, се представят в окончателния доклад и се вземат предвид в съответните актове, издадени от компетентните органи на участващите държави членки след извършената съвместна ревизия.

При спазване на първата алинея действията на компетентните органи на държава членка или на нейно длъжностно лице вследствие на съвместна ревизия, и евентуалните последващи процедури в тази държава членка, като например решение на данъчните органи и свързаните процедури по обжалване или уреждане на спор, се извършват в съответствие с националното право на тази държава членка.

5. Резултатът от съвместната ревизия, включително копие от окончателния доклад, се съобщават на ревизираното(ите) лице(а) в срок от 60 дни от изготвянето на окончателния доклад.

13) Член 16 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 първата алинея се заменя със следното:

„1. Информацията, предавана между държавите членки в каквато и да е форма съгласно настоящата директива, представлява служебна тайна и е защитена по същия начин, както подобна информация съгласно националното право на държавата членка, която я получава. Такава информация може да се използва за целите на оценката, администрирането и прилагането на националното право на държавите членки относно данъците, посочени в член 2, както и относно ДДС и други косвени данъци.“

б) параграф 2 се заменя със следното:

„2. С разрешението на компетентния орган на държавата членка, който изпраща информацията съгласно настоящата директива, и само доколкото това е разрешено от националното право на държавата членка на компетентния орган, получаващ информацията, получените в съответствие с настоящата директива информация и документи могат да бъдат използвани за цели, различни от посочените в параграф 1. Такова разрешение се дава, ако информацията може да се използва за подобни цели в държавата членка на компетентния орган, който изпраща информацията.

Компетентният орган на всяка държава членка може да изпрати на компетентните органи на всички останали държави членки списък с целите, различни от посочените в параграф 1, за които в съответствие с националното му право може да се използват информацията и документите. Компетентният орган, който получава информацията и документите, може да използва получената информация и документи без разрешението по първата алинея от настоящия параграф за всяка от целите, посочени от предоставящата ги държава членка.“

14) Член 20 се изменя, както следва:

а) в параграф 2, първата алинея се заменя със следното:

„2. Посоченият в параграф 1 стандартен формуляр включва най-малко следната информация, която запитващият орган трябва да предостави:

- а) самоличността на проверяваното или разследвано лице и – в случай на искания за група съгласно член 5а, параграф 3 – подробно описание на групата;
- б) данъчната цел, за която се търси информацията.“

б) параграфи 3 и 4 се заменят със следното:

- „3. Спонтанната информация и потвърждаването на получаването ѝ по членове 9 и 10 съответно, исканията за административни уведомявания по член 13, обратната информация по член 14 и съобщенията по член 16, параграфи 2 и 3, и член 24, параграф 2 се изпращат посредством стандартните формуляри, приети от Комисията в съответствие с процедурата по член 26, параграф 2.
4. Автоматичният обмен на информация по членове 8 и 8ав се извършва посредством стандартен компютъризиран формат, който е предназначен за улесняване на автоматичния обмен и който е приет от Комисията в съответствие с процедурата по член 26, параграф 2.“

15) В член 21 се добавя следният параграф:

„7. Комисията разработва и предоставя техническа и логистична подкрепа за сигурен централен интерфейс за административно сътрудничество в областта на данъчното облагане, чрез който държавите членки предоставят информация посредством стандартни формуляри съгласно член 20, параграфи 1 и 3. Компетентните органи на всички държави членки имат достъп до този интерфейс. С цел събиране на статистически данни Комисията има достъп до информацията относно записаните в интерфейса обмени, която може да бъде извлечена автоматично. Комисията има достъп само до анонимни и обобщени данни. Достъпът на Комисията не засяга задължението на държавите членки да предоставят статистически данни за обменяната информация в съответствие с член 23, параграф 4.

Комисията приема необходимите практически условия посредством актове за изпълнение. Тези актове за изпълнение се приемат в съответствие с процедурата по член 26, параграф 2.“

16) в член 22, параграф 1а се заменя със следното:

„1а. За целите на изпълнението и прилагането на законовите разпоредби на държавите членки, с които се привежда в действие настоящата директива, и за да се гарантира функционирането на административното сътрудничество, което тя установява, държавите членки предвиждат в законодателството си достъп от страна на данъчните органи до механизмите, процедурите, документите и информацията, посочени в членове 13, 30, 31, 32а и 40 от Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета*.

* Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията (ОВ L 141, 5.6.2015 г., стр. 73).“.

17) В член 23а, параграф 2 се заменя със следното:

„2. Информацията, която се съобщава на Комисията от държава членка съгласно член 23, както и всички доклади или документи, изготвени от Комисията въз основа на тази информация, могат да бъдат предавани на останалите държави членки. Предаваната информация представлява служебна тайна и е защитена по същия начин, както подобна информация съгласно националното право на държавата членка, която я е получила.

Изготвените от Комисията доклади и документи, посочени в първата алинея, може да се използват от държавите членки само за аналитични цели и не се публикуват, нито се предоставят на други лица или органи без изричното съгласие на Комисията.

Независимо от първата и втората алинея, Комисията може да публикува ежегодно анонимизирани обобщения на статистическите данни, които държавите членки ѝ предоставят в съответствие с член 23, параграф 4.“

18) Член 25 се заменя със следното:

„Article 25

Защита на данните

1. Обменът на информация съгласно настоящата директива е в съответствие Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета*. Въпреки това за целите на правилното прилагане на настоящата директива държавите членки ограничават обхвата на задълженията и правата, предвидени в член 13, член 14, параграф 1 и член 15 от Регламент (ЕС) 2016/679, до степеня, необходима за запазване на интересите по член 23, параграф 1, буква д) от посочения регламент.“
2. Разпоредбите на Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета** се прилагат по отношение на всяко обработване на лични данни съгласно настоящата директива от страна на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза. Въпреки това, за целите на правилното прилагане на настоящата директива, обхватът на задълженията и правата, предвидени в член 15, член 16, параграф 1 и членове 17-21 от Регламент (ЕС) 2018/1725, се ограничава до степеня, необходима за запазване на интересите по член 25, параграф 1, буква в) от посочения регламент.

3. „Предоставящите информация финансови институции“, посредниците, „предоставящите информация оператори на платформи“ и компетентните органи на държавите членки се считат за администратори на лични данни, когато самостоятелно или съвместно определят целите и средствата на обработването на лични данни по смисъла на Регламент (ЕС) 2016/679.
4. Независимо от параграф 1, всяка държава членка гарантира, че всяка „предоставяща информация финансова институция“, посредник или „предоставящ информация оператор на платформа“, в зависимост от случая, които са под нейната юрисдикция:
- а) информират всяко засегнато физическо лице, че информация, отнасяща се за това лице, ще бъде събрана и предадена в съответствие с настоящата директива; и
 - б) предоставят на всяко засегнато физическо лице цялата информация, която това лице има право да получи от администратора на лични данни, достатъчно рано, за да може лицето да упражни своите права по защита на личните данни и във всеки случай преди предоставянето на такава информация.

Независимо от буква б) от първата алинея, всяка държава членка определя правила, които задължават „предоставящите информация оператори на платформи“ да информират „продавачите, за които се предоставя информация“, относно съобщаваното „възнаграждение“.

5. Информацията, обработена в съответствие с настоящата директива, се съхранява за срок, не по-дълъг от необходимия за постигане на целите на настоящата директива, и при всички случаи в съответствие с националните правила на всеки администратор на данни относно давностните срокове.
6. Държава членка, в която е възникнало нарушение на сигурността на данните, докладва незабавно на Комисията за нарушението на сигурността на данните и всички последващи действия за справяне с него. Комисията незабавно информира всички държави членки за нарушението на сигурността на данните, за което е ѝ е било докладвано или е получила сведения, както и за всички действия за справяне с него.

Всяка държава членка може да спре обмена на информация с държавата(ите) членка(и), в която(които) е възникнало нарушението на сигурността на данните, като уведоми писмено Комисията и засегнатата(ите) държава(и) членка(и). Действието на такова спиране е незабавно.

Държавата(ите) членка(и), в която(които) е възникнало нарушение на сигурността на данните, разследва(т) и овладява(т) нарушението на данни и предприема(т) действия за справяне с него, както и иска(т) спирането на достъпа до CCN за целите на настоящата директива, като уведомят писмено Комисията, ако нарушението на сигурността на данните не може да бъде овладяно незабавно и по подходящ начин. При такова искане Комисията спира достъпа до CCN на тази(тези) държава(и) членка(и) за целите на настоящата директива.

След като държавата членка, в която е възникнало нарушение на сигурността на данните, докладва справяне с нарушението на сигурността на данните, Комисията възобновява достъпа до CCN на засегнатата(ите) държава(и) членка(и) за целите на настоящата директива. В случай че една или повече държави членки поискат от Комисията да проверят съвместно дали са предприети успешни действия за справяне с нарушението на сигурността на данните, Комисията възобновява достъпа до CCN на тази(тези) държава(и) членка(и) за целите на настоящата директива след извършване на такава проверка.

При нарушение на сигурността на данните в централния регистър или CCN за целите на настоящата директива и когато е възможно да бъде засегнат обменът на информация между държавите членки чрез CCN, Комисията информира без ненужно забавяне държавите членки за нарушението на сигурността на данните и за предприетите действия за справяне с него. Такива действия за справяне с нарушението могат да включват спиране на достъпа до централния регистър или CCN за целите на настоящата директива до отстраняването на нарушението на сигурността на данните.

7. Държавите членки, подпомагани от Комисията, се споразумяват по практическите договорености, необходими за прилагането на настоящия член, в т.ч. процедурите по управление на нарушенията на сигурността на данните, които са съобразени с международно признати добри практики и, когато е целесъобразно, съвместно споразумение между администратори на лични данни, споразумение между обработващи лични данни и администратори на лични данни или образци на такива споразумения.

* Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 4.5.2016 г., стр. 1).

** Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).“

- 19) Член 25а се заменя със следното:

„Член 25а

Санкции

Държавите членки установяват система от санкции, приложими при нарушение на националните разпоредби, приети в съответствие с настоящата директива и отнасящи се до членове 8аа, 8аб и 8ав, и вземат всички необходими мерки за осигуряване на прилагането им. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.“

- 20) Добавя се ново приложение V, чийто текст се съдържа в приложението към настоящата директива.

Член 2

1. Държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2022 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби от 1 януари 2023 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член държавите членки приемат и публикуват до 31 декември 2023 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 1, точка 1, буква г) от настоящата директива по отношение на член 3, точка 26 от Директива 2011/16/ЕС и с член 1, точка 12 от настоящата директива по отношение на раздел Па от Директива 2011/16/ЕС. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези разпоредби най-късно от 1 януари 2024 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване.

Условията и редът на позоваване се определят от държавите членки..

3. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в ... на

За Съвета

Председател

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ V

ПРАВИЛА ЗА ПРОЦЕДУРИ ЗА КОМПЛЕКСНИ ПРОВЕРКИ, ИЗИСКВАНИЯ ЗА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ И ДРУГИ ПРАВИЛА ЗА ОПЕРАТОРИТЕ НА ПЛАТФОРМИ

В настоящото приложение са уредени правилата за процедурите за комплексна проверка, изискванията за предоставяне на информация и други правила, които се прилагат от предоставящите информация оператори на платформи, за да се даде възможност на държавите членки да предоставят чрез автоматичен обмен информацията, посочена в член 8ав от настоящата директива.

В настоящото приложение са определени също така правилата и административните процедури, които държавите членки въвеждат, за да гарантират ефективното прилагане и спазване на изложените по-долу процедури за комплексна проверка и изискванията за предоставяне на информация.

РАЗДЕЛ I

ОПРЕДЕЛНИЯ

Следните термини имат значението, определено по-долу:

A. „Предоставящи информация оператори на платформи“

1. „Платформа“ означава програмен продукт, включително уебсайт или част от него и приложения, в т.ч. мобилни приложения, които са достъпни за ползвателите и позволяват свързване на продавачи с други ползватели с цел пряко или непряко извършване на относима дейност по отношение на тези ползватели. Тя включва също така всяка договореност за събирането и плащането на възнаграждение във връзка с относима дейност.

Терминът „платформа“ не включва програмен продукт, с който без допълнителна намеса при извършване на относима дейност може да се изпълнява изключително някое от следните действия:

- а) обработване на плащания във връзка с относима дейност;
- б) обявяване или рекламиране на относима дейност от страна на ползватели;
- в) пренасочване или прехвърляне на ползватели към платформа.

2. „Оператор на платформа“ означава образуване, което сключва договори с продавачи за предоставяне на достъп до част или до цялата платформа на такива продавачи.
3. „Исклучен оператор на платформа“ означава оператор на платформа, който предварително и на годишна основа е доказал по начин, удовлетворителен за компетентния орган на държавата членка, на която в съответствие с правилата в раздел III, параграф А, точки 1—3 операторът на платформата иначе би трябвало да е предоставил информация, че целият бизнес модел на платформата е устроен така, че в нея не участват продавачи, за които се предоставя информация.
4. „Предоставящ информация оператор на платформа“ означава всеки оператор на платформа, различен от исклучен оператор на платформа, за който е приложим някой от следните критерии:
 - а) той е местно лице за данъчни цели на държава членка или, ако такъв оператор на платформа не е местно лице за данъчни цели на държава членка – отговаря на някое от следните условия:
 - i) учреден е в съответствие със законодателството на държава членка;
 - ii) има място на управление (включително на действително управление) в държава членка;
 - iii) има място на стопанска дейност в държава членка и не е квалифициран оператор на платформа извън Съюза;

- б) той не е местно лице за данъчни цели, нито е учреден или управляван в държава членка, нито притежава място на стопанска дейност в държава членка, но улеснява извършването на относима дейност от продавачи, за които се предоставя информация, или на относима дейност, която включва отдаването под наем на недвижимо имущество, намиращо се в държава членка, и не е квалифициран оператор на платформа извън Съюза.
5. „Квалифициран оператор на платформа извън Съюза“ означава оператор на платформа, за когото всички относими дейности, които улеснява, са също квалифицирани относими дейности и който е местно лице за данъчни цели в квалифицирана юрисдикция извън Съюза, или, когато такъв оператор на платформа не е местно лице за данъчни цели в квалифицирана юрисдикция извън Съюза, отговаря на някое от следните условия:
- а) учреден е в съответствие със законодателството на квалифицирана юрисдикция извън Съюза; или
- б) има място на управление (включително на действително управление) в квалифицирана юрисдикция извън Съюза.
6. „Квалифицирана юрисдикция извън Съюза“ означава юрисдикция извън Съюза, която има действащо отговарящо на условията споразумение между компетентните органи с компетентните органи на всички държави членки, определени като юрисдикции, за които се предоставя информация, в списък, публикуван от юрисдикцията извън Съюза.

7. „Действащо отговарящо на условията споразумение между компетентните органи“ означава споразумение между компетентните органи на държава членка и юрисдикция извън Съюза, по силата на което се изисква автоматичен обмен на информация, еквивалентна на посочената в раздел III, параграф Б от настоящото приложение, както е потвърдено в акт за изпълнение в съответствие с член 8ав, параграф 7.
8. „Относитима дейност“ означава дейност, която се извършва срещу възнаграждение и която представлява някоя от следните дейности:
- а) отдаване под наем на недвижимо имущество, включително жилищни и търговски имоти, както и всякакви други недвижими имоти и места за паркиране;
 - б) лична услуга;
 - в) продажба на стоки;
 - г) отдаване под наем на всякакъв вид транспорт.

Терминът „относитима дейност“ не включва дейности, извършвани от продавач, който действа като служител на оператора на платформа, или на образувание, свързано с оператора на платформа.

9. „Квалифицирани относими дейности“ означава всички относими дейности, обхванати от автоматичен обмен съгласно действащо отговарящо на условията споразумение между компетентните органи.

10. „Възнаграждение“ означава всякакъв вид заплащане, след приспадане на всички такси, комисиони или данъци, удържани или начислени от предоставящия информация оператор на платформа, което се плаща или кредитира в полза на продавач във връзка с относимата дейност и размерът на което се знае или с разумни усилия може да бъде узнат от оператора на платформа.
11. „Лична услуга“ означава услуга, която включва работа за определено време или за изпълнение на определена задача и се изпълнява от едно или повече физически лица, действащи самостоятелно или от името на образувание, и която се извършва по искане на ползвател в режим онлайн или физически в режим офлайн, след съдействието на платформа.

Б. Продавачи, за които се предоставя информация

1. „Продавач“ означава ползвател на платформа – физическо лице или образувание, който е регистриран в платформата в който и да е момент по време на периода, за който се предоставя информация, и извършва относима дейност.
2. „Активен продавач“ означава продавач, който извършва относима дейност по време на период, за който се предоставя информация, или на когото се заплаща или се кредитира възнаграждение във връзка с относима дейност по време на периода, за който се предоставя информация.
3. „Продавач, за когото се предоставя информация,“ означава активен продавач, различен от изключен продавач, който е местно лице на държава членка или който е отдал под наем недвижимо имущество, намиращо се в държава членка.

4. „Исключен продавач“ означава всеки продавач:

- а) който е държавно образувание;
- б) който е образувание, чиито акции се търгуват редовно на установен пазар на ценни книжа, или свързано образувание на образувание, чиито акции се търгуват редовно на установен пазар на ценни книжа;
- в) който е образувание, за което операторът на платформа е посредничил за повече от 2 000 относими дейности чрез отдаване под наем на недвижимо имущество по отношение на обявен недвижим имот по време на периода, за който се предоставя информация; или
- г) за който операторът на платформата е посредничил за по-малко от 30 относими дейности чрез продажбата на стоки, и за който общият размер на възнаграждението, платено или кредитирано, не е надхвърлило 2 000 EUR по време на периода, за който се предоставя информация.

В. Други определения

1. „Образуване“ означава юридическо лице или правна договореност, като дружество, съдружие, тръст или фондация. Дадено образуване е „свързано образуване“ на друго образуване, ако едното образуване контролира другото или ако и двете образувания са под общ контрол. За тази цел контролът включва пряка или непряка собственост върху над 50 % от правата на глас и стойността на образуването. При косвено участие изпълнението на изискването за собственост върху над 50 % от правото на собственост върху капитала на другото образуване се определя, като се умножат процентите на участие в дружествата от различните йерархични редове. Счита се, че лице, което има над 50 % от правата на глас, има 100 % от правата на глас.
2. „Държавно образуване“ означава правителството на държава членка или на друга юрисдикция, всяко политическо подразделение на държава членка или на друга юрисдикция (това включва щат, област, окръг или община) или всяка агенция или учреждение, изцяло притежавани от държава членка или от друга юрисдикция, или една или повече от горепосочените структури (всяка от които представлява „държавно образуване“).
3. „ДИН“ означава данъчен идентификационен номер, издаден от държава членка, или – ако няма такъв – негов функционален еквивалент.
4. „Идентификационен номер по ДДС“ означава уникален номер за идентифициране на данъчнозадължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирани за целите на данъка върху добавената стойност.

5. „Основен адрес“ означава адресът, който е основното местоживееие на продавач - физическо лице, както и адресът, който е седалището и адресът на управление на продавач - юридическо лице.
6. „Период, за който се предоставя информация“ означава календарната година, по отношение на която се предоставя информация съгласно раздел III.
7. „Обявен недвижим имот“ означава всички недвижими имоти, намиращи се на един адрес, притежавани от един и същ собственик и предлагани за отдаване под наем в платформа от един и същ продавач.
8. „Идентификатор на финансова сметка“ означава уникален идентификационен или референтен номер на банкова сметка или друга подобна сметка за платежни услуги, по която се заплаща или кредитира възнаграждението, с който разполага операторът на платформата.
9. „Стоки“ означава всяко материално имущество.

РАЗДЕЛ II

ПРОЦЕДУРИ ЗА КОМПЛЕКСНА ПРОВЕРКА

За определяне на продавачите, за които се предоставя информация, се прилагат следните процедури.

A. Продавачи, които не подлежат на проверка

За да се определи дали продавач, който е образувание, отговаря на условията за изключен продавач, описан в параграф Б, точка 4, букви а) и б) от раздел I, предоставящият информация оператор на платформа може да разчита на обществено достъпна информация или на потвърждение от продавача, който е образувание.

За да се определи дали продавач отговаря на условията за изключен продавач, описан в параграф Б, точка 4, букви в) и г) от раздел I, предоставящият информация оператор на платформа може да разчита на наличните при него регистри.

Б. Събиране на информация за продавачите

1. Предоставящият информация оператор на платформа събира изцяло следната информация за всеки продавач, който е физическо лице и не е изключен продавач:

а) собствено и фамилно име;

- б) основен адрес;
 - в) всеки ДИН, издаден на този продавач, включително всяка държава членка на издаване, а при липса на ДИН, мястото на раждане на този продавач;
 - г) идентификационен номер по ДДС на този продавач, ако има такъв;
 - д) дата на раждане.
2. Предоставящият информация оператор на платформа събира изцяло следната информация за всеки продавач, който е образуване и не е изключен продавач:
- а) юридическо наименование;
 - б) основен адрес;
 - в) всеки ДИН, издаден на този продавач, включително всяка държава членка на издаване;
 - г) идентификационен номер по ДДС на този продавач, ако има такъв;
 - д) номер съгласно търговския регистър;
 - е) наличие на място на стопанска дейност, чрез което относимите дейности се осъществяват в Съюза, когато има такова, с указване на всяка държава членка, в която има такова място на стопанска дейност.

3. Независимо от параграф Б, точки 1 и 2, предоставящия информация оператор на платформа не е задължен да събира информацията по параграф Б, точка 1, букви б)—д) и параграф Б, точка 2, букви б)—е), когато той разчита на пряко потвърждение на самоличността на продавача и на качеството му на местно лице, посредством услуга за идентификация, осигурена от държава членка или Съюза, за проверка на самоличността на продавача и мястото, където той е местно лице за данъчни цели.
4. Независимо от параграф Б, точка 1, буква в) и точка 2, букви в) и д) предоставящият информация оператор на платформа не е задължен да събира ДИН или съответно номера съгласно търговския регистър във всеки от следните случаи:
- а) държавата членка, на която продавачът е местно лице, не издава на продавача ДИН или номер съгласно търговския регистър;
 - б) държавата членка, на която продавачът е местно лице, не изисква събиране на ДИН, издаден на продавача.

В. Проверка на информацията за продавачите

1. Предоставящият информация оператор на платформа определя дали събраната информация по параграф А, параграф Б, точка 1, параграф Б, точка 2, букви а) — д) и параграф Д е надеждна, като използва цялата информация и всички документи в поддържаните от него регистри, както и всеки електронен интерфейс, осигурен от държава членка или Съюза за безплатно ползване, за да удостовери валидността на ДИН и/или на идентификационния номер по ДДС.
2. Независимо от параграф В, точка 1, за изпълнението на процедурите за комплексна проверка в съответствие с параграф Е, точка 2 предоставящият информация оператор на платформа може да определи дали информацията, събрана съгласно параграф А, параграф Б, точка 1, параграф Б, точка 2, букви а) — д) и параграф Д, е надеждна, като използва информацията и документите в поддържаните от него регистри, които позволяват търсене по електронен път.

3. При прилагане на параграф Е, точка 3, буква б) и независимо от параграф В, точки 1 и 2, в случаите, в които предоставящият информация оператор на платформа има основание да знае, че някои от данните, посочени в параграф Б или Д, може да са неточни, на основание на информация, предоставена от компетентния орган на държава членка в искане, отнасящо се до определен продавач, той изисква от продавача да коригира данните, за които е установено, че са неверни, и да представи надеждни удостоверяващи документи, данни или информация от независим източник, например:

- а) валиден идентификационен документ, издаден от държавата,
- б) актуално удостоверение за местно лице за данъчни цели.

Г. Определяне на държавата(ите) членка(и), където продавачът е местно лице за целите на настоящата директива

1. Предоставящият информация оператор на платформа счита продавача за местно лице на държавата членка, в която е основният адрес на продавача. Когато е различна от държавата членка, в която е основният адрес на продавача, предоставящият информация оператор на платформа счита, че продавачът е местно лице и на държавата членка, която е издала ДИН. Когато продавачът е предоставил информация за наличието на място на стопанска дейност по параграф Б, точка 2, буква е), предоставящият информация оператор на платформа счита продавача за местно лице и на съответната държава членка, посочена от него.

2. Независимо от параграф Г, точка 1 предоставящият информация оператор на платформа счита продавача за местно лице на всяка държава членка, потвърдена посредством услуга за електронна идентификация, осигурена от държава членка или Съюза по параграф Б, точка 3.

Д. Събиране на информация относно отдадено под наем недвижимо имущество

Когато продавачът извършва относима дейност, която включва отдаване под наем на недвижимо имущество, предоставящият информация оператор на платформа събира адреса на всеки обявен недвижим имот и съответния кадастрален идентификатор, ако е издаден такъв, или негов еквивалент съгласно националното право на държавата членка, в която се намира имотът. Когато предоставящият информация оператор на платформа е посредничил при повече от 2 000 относими дейности чрез отдаване под наем на обявен недвижим имот за един и същ продавач, който е образувание, предоставящият информация оператор на платформа събира удостоверяващи документи, данни или информация, че обявеният недвижим имот е собственост на един и същи собственик.

Е. Срок и валидност на процедурите за комплексна проверка

1. Предоставящият информация оператор на платформа изпълнява процедурите за комплексна проверка, предвидени в параграфи А—Д, до 31 декември на периода, за който се предоставя информация.
2. Независимо от параграф Е, точка 1, за продавачите, които вече са били регистрирани на платформата към 1 януари 2023 г. или към датата, на която образуването става предоставящ информация оператор на платформа, процедурите за комплексна проверка, предвидени в параграфи А—Д, трябва да бъдат изпълнени до 31 декември на втория период, за който се предоставя информация, от предоставящия информация оператор на платформа.
3. Независимо от параграф Е, точка 1, предоставящият информация оператор на платформа може да разчита на процедурите за комплексна проверка, извършени по отношение на предишни периоди, за които се предоставя информация, при условие че:
 - а) информацията за продавача, изисквана по параграф Б, точки 1 и 2, е била или събрана и проверена, или потвърдена в рамките на последните 36 месеца; и
 - б) предоставящият информация оператор на платформа няма основание да знае, че събраната информация по параграфи А, Б и Д е или е станала ненадеждна или невярна.

Ж. Прилагане на процедурите за комплексна проверка единствено към активните продавачи

Предоставящият информация оператор на платформа може да избере да изпълни процедурите за комплексна проверка по параграфи А—Е единствено по отношение на активните продавачи.

3. Изпълнение на процедурите за комплексна проверка от трети лица

1. Предоставящият информация оператор на платформа може да разчита на трето лице - доставчик на услуги, да изпълни задълженията за комплексна проверка, предвидени в настоящия раздел, но той продължава да носи отговорност за тези задължения.
2. Когато оператор на платформа изпълнява процедурите за комплексна проверка вместо предоставящ информация оператор на платформа по отношение на същата платформа съгласно параграф 3, точка 1, този оператор на платформа извършва процедурите за комплексна проверка в съответствие с правилата, предвидени в настоящия раздел. Задълженията за комплексна проверка остават отговорност на предоставящия информация оператор на платформа.

РАЗДЕЛ III

ИЗИСКВАНИЯ НА ПРЕДОСТАВЯНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

A. Срок и начин на предоставяне на информация

1. Предоставящият информация оператор на платформа по смисъла на раздел I, параграф A, точка 4, буква а) предоставя на компетентния орган на държавата членка, определена в съответствие с раздел I, параграф A, точка 4, буква а), информацията, предвидена в параграф Б от настоящия раздел, по отношение на периода, за който се предоставя информация, най-късно до 31 януари на годината, следваща календарната година, в която продавачът е определен като продавач, за когото се предоставя информация. Когато предоставящите информация оператори на платформи са повече от един, всеки от тях се освобождава от задължението за предоставяне на информация, ако разполага с доказателство в съответствие с националното право, че същата информация е била предоставена от друг предоставящ информация оператор на платформа.

2. Ако предоставящ информация оператор на платформа по смисъла на раздел I, параграф А, точка 4, буква а) отговаря на някое от посочените в тази буква условия в повече от една държава членка, той избира една от тези държави членки, в която ще изпълнява изискванията за предоставяне на информация, предвидени в настоящия раздел. Този предоставящ информация оператор на платформа предоставя посочената в параграф Б от настоящия раздел информация по отношение на периода, за който се предоставя информация, пред компетентния орган на държавата членка, избрана в съответствие с раздел IV, параграф Д, най-късно до 31 януари на годината, следваща календарната година, в която продавачът е определен като продавач, за когото се предоставя информация. Когато предоставящите информация оператори на платформи са повече от един, всеки от тях се освобождава от задължението за предоставяне на информация, ако разполага с доказателство в съответствие с националното право, че същата информация е била предоставена от друг предоставящ информация оператор на платформа в друга държава членка.
3. Предоставящият информация оператор на платформа по смисъла на раздел I, параграф А, точка 4, буква б) предоставя посочената в параграф Б от настоящия раздел информация по отношение на периода, за който се предоставя информация, пред компетентния орган на държавата членка по регистрация в съответствие с предвиденото в раздел IV, параграф Е, точка 1 най-късно до 31 януари на годината, следваща календарната година, в която продавачът е определен като продавач, за когото се предоставя информация.

4. Независимо от параграф А, точка 3 от настоящия раздел, предоставящ информация оператор на платформа по смисъла на раздел I, параграф А, точка 4, буква б) не е задължен да предоставя информацията, посочена в параграф Б от настоящия раздел, по отношение на квалифицирани относими дейности, обхванати от действащо отговарящо на условията споразумение между компетентните органи, в което е предвиден автоматичен обмен на еквивалентна информация с държава членка относно продавачи, за които се предоставя информация, които са местни лица на тази държава членка.
5. Предоставящият информация оператор на платформа също така предоставя информацията, определена в параграф Б, точки 2 и 3, на продавача, за когото тя се отнася, най-късно до 31 януари на годината, следваща календарната година, в която продавачът е определен като продавач, за когото се предоставя информация.
6. Информацията за възнаграждение, платено или кредитирано в платежно средство, признато от правителство, се предоставя във валутата, в която възнаграждението е било платено или кредитирано. В случай че възнаграждението е платено или кредитирано във форма, различна от платежно средство, признато от правителство, информацията за него се предоставя в местната валута, като се превалутира или остойностява по начин, определян последователно от предоставящия информация оператор на платформа.
7. Информацията за възнаграждението и други суми се предоставя за тримесечието на периода, за който се предоставя информация, през което възнаграждението е платено или кредитирано.

Б. Подлежаща на предоставяне информация

Всеки предоставящ информация оператор на платформа предоставя следната информация:

1. Име, седалище и адрес на управление, ДИН и, където е приложимо, индивидуален идентификационен номер, издаден на предоставящия информация оператор на платформа съгласно раздел IV, параграф Е, точка 4, както и търговско(и) наименование(я) на платформата(ите), за която(които) този оператор на платформа предоставя информация.
2. По отношение на всеки продавач, за когото се предоставя информация и който е извършвал относима дейност, различна от отдаване под наем на недвижимо имущество:
 - а) данните, събирането на които се изисква съгласно раздел II, параграф Б;
 - б) идентификаторът на финансовата сметка, ако предоставящият информация оператор на платформа разполага с такъв и компетентният орган на държавата членка, на която продавачът, за когото се предоставя информация, е местно лице по смисъла на раздел II, параграф Г, не е оповестил, че не възнамерява да използва идентификатора на финансовата сметка за тази цел;

- в) ако е различно от името на продавача, за когото се предоставя информация, в допълнение към идентификатора на финансовата сметка – името на титуляря на финансовата сметка, по която е платено или кредитирано възнаграждението, ако предоставящият информация оператор на платформа разполага с него, както и всяка друга информация за финансова идентификация, с която предоставящият информация оператор на платформа разполага по отношение на този титуляр на сметка;
- г) всяка държава членка, на която продавачът, за когото се предоставя информация, е местно лице за целите на настоящата директива, както е определено съгласно раздел II, параграф Г;
- д) общото възнаграждение, платено или кредитирано през всяко тримесечие на периода, за който се предоставя информация, и броя на относимите дейности, във връзка с които то е платено или кредитирано;
- е) всички такси, комисиони или данъци, удържани или начислени от предоставящия информация оператор на платформа през всяко тримесечие на периода, за който се предоставя информация.

3. По отношение на всеки продавач, за когото се предоставя информация и който е извършвал относима дейност, включваща отдаване под наем на недвижимо имущество:
- а) данните, събирането на които се изисква съгласно раздел II, параграф Б;
 - б) идентификаторът на финансовата сметка, ако предоставящият информация оператор на платформа разполага с такъв и компетентният орган на държавата членка, на която продавачът, за когото се предоставя информация, е местно лице по смисъла на раздел II, параграф Г, не е оповестил, че не възнамерява да използва идентификатора на финансовата сметка за тази цел;
 - в) ако е различно от името на продавача, за когото се предоставя информация, в допълнение към идентификатора на финансовата сметка – името на титуляря на финансовата сметка, по която е платено или кредитирано възнаграждението, ако предоставящият информация оператор на платформа разполага с него, както и всяка друга информация за финансова идентификация, с която предоставящият информация оператор на платформа разполага по отношение на този титуляр на сметка;
 - г) всяка държава членка, на която продавачът, за когото се предоставя информация, е местно лице за целите на настоящата директива, както е определено съгласно раздел II, параграф Г;

- д) адреса на всеки обявен недвижим имот, определен в съответствие с процедурите, предвидени в раздел II, параграф Д, и съответния кадастрален идентификатор или неговия еквивалент съгласно националното право на държавата членка, в която имотът се намира, ако има такъв;
- е) общото възнаграждение, платено или кредитирано през всяко тримесечие на периода, за който се предоставя информация, и броя на относимите дейности във връзка с всеки обявен недвижим имот;
- ж) всички такси, комисиони или данъци, удържани или начислени от предоставящия информация оператор на платформа през всяко тримесечие на периода, за който се предоставя информация;
- з) ако е известен, броя на дните, през които всеки обявен недвижим имот е бил отдаден под наем по време на периода, за който се предоставя информация, както и вида на този обявен недвижим имот.

РАЗДЕЛ IV

ЕФЕКТИВНО ПРИЛАГАНЕ

Съгласно член 8ав, държавите членки въвеждат правила и административни процедури за гарантиране на ефективното прилагане и на спазването на процедурите за комплексна проверка и на изискванията за предоставяне на информация, предвидени в раздели II и III от настоящото приложение.

A. Правила за прилагане на изискванията за събиране и проверка на информация, предвидени в раздел II

1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да изискват от предоставящите информация оператори на платформи да прилагат изискванията за събиране и проверка на информация съгласно раздел II по отношение на своите продавачи.
2. Когато продавач не предостави изискваната информация по раздел II след две напомняния след първоначалното искане, отправено от предоставящия информация оператор на платформа, но не преди изтичането на 60-дневен срок, предоставящият информация оператор на платформа закрива сметката на продавача и не му позволява да се регистрира отново в платформата или задържа плащането на възнаграждението на продавача, докато продавачът не предостави исканата информация.

- Б. Правила, изискващи от предоставящите информация оператори на платформи да съхраняват регистри за предприетите действия и за цялата използвана информация при изпълнението на процедурите за комплексна проверка и изискванията за предоставяне на информация, както и да разполагат с подходящи механизми за получаването на тези регистри
1. Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да изискват от предоставящите информация оператори на платформи да водят регистри за предприетите действия и за цялата използвана информация при изпълнението на процедурите за комплексна проверка и предоставяне на информация, предвидени в раздели II и III. Тези регистри остават на разположение за достатъчно дълъг срок, но във всеки случай за не по-малко 5 години и не повече от 10 години след края на съответния период, за който се предоставя съответната информация.
 2. Държавите членки предприемат необходимите мерки, включително използване на възможността да изпращат разпореждане за предоставяне на информация до предоставящите информация оператори на платформи, за да гарантират, че на компетентния орган се предоставя цялата необходима информация, така че той да може да изпълни задължението си за съобщаване на информация в съответствие с член 8ав, параграф 2.
- В. Административни процедури за проверка на спазването от страна на предоставящите информация оператори на платформи на процедурите за комплексна проверка и изискванията за предоставяне на информация
- Държавите членки определят административни процедури за проверка на спазването от страна на предоставящите информация оператори на платформи на процедурите за комплексна проверка и изискванията за предоставяне на информация, предвидени в раздели II и III.

Г. Административни процедури за предприемане на последващи действия спрямо предоставящ информация оператор на платформа, когато предоставяната информация е непълна или неточна

Държавите членки определят процедури за предприемане на последващи действия спрямо предоставящите информация оператори на платформи, когато предоставяната информация е непълна или неточна.

Д. Административна процедура за избор на единствена държава членка, в която да се предоставя информация

Ако предоставящ информация оператор на платформа по смисъла на раздел I, параграф А, точка 4, буква а) отговаря на някое от посочените в тази буква условия в повече от една държава членка, той избира една от тези държави членки, в която ще изпълнява изискванията за предоставяне на информация в съответствие с раздел III. Предоставящият информация оператор на платформа уведомява всички компетентни органи на тези държави членки за своя избор.

Е. Административна процедура за единствена регистрация на предоставящ информация оператор на платформа

1. Предоставящ информация оператор на платформа по смисъла на раздел I, параграф А, точка 4, буква б) от настоящия раздел се регистрира пред компетентния орган на някоя от държавите членки по член 8ав, параграф 4, когато започва своята дейност като оператор на платформа.

2. Предоставящият информация оператор на платформа съобщава на държавата членка по единствена регистрация следната информация:
- а) име;
 - б) пощенски адрес;
 - в) електронни адреси, включително уебсайтове;
 - г) всеки ДИН, издаден на предоставящия информация оператор на платформа;
 - д) декларация с информация за идентификация на този предоставящ информация оператор на платформа за целите на ДДС в рамките на Съюза съгласно дял XII, глава 6, раздели 2 и 3 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета*;
 - е) държавите членки, на които продавачът, за когото се предоставя информация, е местно лице по смисъла на раздел II, параграф Г.
3. Предоставящият информация оператор на платформа уведомява държавата членка по единствена регистрация за всички промени в предоставената по параграф Е, точка 2 информация.
4. Държавата членка по единствена регистрация издава индивидуален идентификационен номер на предоставящия информация оператор на платформа и уведомява компетентните органи на всички държави членки за този номер по електронен път.

5. Държавата членка по единствена регистрация иска от Комисията да заличи предоставящия информация оператор на платформа от централния регистър в следните случаи:
- а) ако операторът на платформа уведоми тази държава членка, че вече не извършва дейност като оператор на платформа;
 - б) при отсъствие на уведомление съгласно буква а) има основания да се счита, че дейността на предоставящ информация оператор на платформа е прекратена;
 - в) предоставящият информация оператор на платформа вече не отговаря на условията по раздел I, параграф А, точка 4, буква б);
 - г) държавата членка е отменила регистрацията пред националния си компетентен орган съгласно параграф Е, точка 7.
6. Всяка държава членка незабавно уведомява Комисията за всеки оператор на платформа по смисъла на раздел I, параграф А, точка 4, буква б), който започва дейността си като оператор на платформа, без да се регистрира съгласно настоящия параграф.

Когато предоставящ информация оператор на платформа не спазва задължението за регистрация или когато регистрацията му е била отменена в съответствие с параграф Е, точка 7 от настоящия раздел, държавите членки, без да се засяга член 25а, предприемат ефективни, пропорционални и възпиращи мерки, за да наложат спазване на изискванията в рамките на своята юрисдикция. Изборът на такива мерки остава в правомощията на държавите членки. Държавите членки се стремят да координират и действията си за осигуряване спазването на изискванията, включително предотвратяване, като крайна мярка, на възможността предоставящият информация оператор на платформа да извършва дейност в рамките на Съюза.

7. Когато предоставящ информация оператор на платформа не изпълни задължението за предоставяне на информация в съответствие с раздел III, параграф А, точка 3 от настоящото приложение след две напомняния от държавата членка по единствена регистрация, държавата членка, без да се засяга член 25а, взема необходимите мерки за отмяна на регистрацията на предоставящия информация оператор на платформа, извършена съгласно член 8ав, параграф 4. Регистрацията се отменя най-късно до изтичането на 90 дни, но не преди изтичането на 30 дни след второто напомняне.

* Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).“.
